

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 207.682 van 28 september 2010
in de zaak A. 196.703/XII-6221**

In zake: Luc VAN PAESSCHEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joost Peeters
kantoor houdend te Antwerpen
Broederminstraat 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de gouverneur
van de provincie Antwerpen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “[d]e beslissing van 17 mei 2010 van de Arrondissementscommissaris van Mechelen [...] waarbij de aanvraag van verzoekende partij tot het bekomen van hernieuwingen van de vergunningen voor wapens zonder munitie onontvankelijk wordt verklaard”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 september 2010.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost Peeters, die verschijnt voor de verzoeker, en bestuurssecretaris Mario Boeckx, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Onderzoek van de vordering

3. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

4. Wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft voert verzoeker aan, eensdeels, dat hij blootgesteld wordt aan strafrechtelijke vervolging en verbeurdverklaring van zijn wapens en, anderdeels, dat hij een moreel nadeel lijdt door plots als een illegaal wapenbezitter te worden beschouwd.

5. Waar aan verzoeker op 1 oktober 1992 drie vergunningen zijn uitgereikt voor het voorhanden hebben van een verweervuurwapen, oordeelt de bestreden beslissing dat verzoeker geen geldige titel heeft om de wapens voorhanden te houden, dat de wapens illegaal zijn en dat het bezit ervan strafbaar is.

Het laat zich verstaan dat verzoeker zich daardoor moreel gegriefd voelt. Het is een nadeel evenwel dat, administratiefrechtelijk beschouwd, in principe geheel ongedaan zal worden gemaakt door de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Mogelijk is het te dezen anders, maar dat behoort dan aan de hand van voldoende precieze en verifieerbare gegevens aannemelijk te worden gemaakt. Zulke gegevens reikt verzoeker niet aan. Weliswaar doet hij gelden dat “een eventuele ongrondwettigheid in het geding [is]” en dat er “wel degelijk een schending van fundamentele rechten aan de orde [is]”, maar die argumentatie betreft als zodanig de vereiste van een ernstig middel en niet die van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Het gaat nochtans om voorwaarden die van mekaar te onderscheiden en afzonderlijk te beoordelen zijn.

6. Het nadeel, dan weer, dat verzoeker een strafrechtelijke vervolging en verbeurdverklaring en vernietiging van zijn wapens riskeert, komt op vandaag voor niet genoeg ernstig te zijn. Teneinde een strafrechtelijke vervolging en verbeurdverklaring ten gevolge van het onwettig geworden voorhanden hebben van de wapens te vermijden, lijkt het immers te kunnen volstaan dat verzoeker het voorhanden hebben van de wapens overdraagt aan een erkend persoon, als bedoeld in de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens.

In dit verband gaf de verwerende partij ter terechtzitting uitdrukkelijk te kennen dat verzoeker, in afwachting van de uitspraak over zijn beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing, op voldoende wijze tegemoet gekomen zal zijn aan de verplichting in het artikel 3 van de bestreden beslissing om van de wapens afstand te doen bij de lokale politie met het oog op vernietiging, door ze in bewaring te geven bij een erkend persoon.

7. Uit wat voorafgaat volgt dat niet is aangetoond dat verzoeker ten gevolge van de bestreden beslissing een nadeel lijdt dat én ernstig én moeilijk herstelbaar dreigt te zijn.

Hieruit volgt dat alvast aan één van de twee cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing niet is voldaan. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 september 2010, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust